

I. DISPOSICIONS GENERALS

MINISTERI D'ECONOMIA I HISENDA

8551 *Reial decret 712/2010, de 28 de maig, de règim jurídic dels serveis de pagament i de les entitats de pagament.*

I

Disposar de mètodes i instruments de pagament eficaços és fonamental per al funcionament correcte de les relacions econòmiques i comercials. Per això, l'assoliment d'un veritable mercat interior de béns i serveis necessita, al seu torn, el desenvolupament d'un mercat de serveis de pagament eficaç, eficient i segur. Mentre que la introducció de l'euro el 2002 va suposar un pas definitiu per establir una zona única de pagaments monetaris en el mercat interior, la creació d'un efectiu mercat únic de pagaments no monetaris seguia incompleta.

Així, es va posar de manifest la necessitat d'adoptar un nou marc jurídic comunitari que harmonitzés i completés les fragmentades disposicions nacionals en relació amb els serveis de pagament, i resolgués els problemes d'eficiència i inseguretats jurídiques que comportaven les diferències anteriors.

Aquesta aspiració es va substanciar finalment en l'adopció de la Directiva 2007/64/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 13 de novembre de 2007, sobre serveis de pagament en el mercat interior, l'objectiu últim de la qual era aconseguir la veritable integració del mercat únic de serveis de pagament. A aquest efecte, preveu una sèrie de mesures articulades a l'entorn de tres eixos fonamentals i que es reforcen mútuament.

En primer lloc, la Directiva pretén augmentar l'eficiència en el funcionament del mercat únic de serveis de pagament estimulants la competència a través de l'harmonització dels requisits d'accés a aquest mercat i introduint una nova categoria de proveïdors de serveis de pagament, les entitats de pagament, les condicions de les quals per competir són iguals a les de la resta de proveïdors.

També és central per a la norma comunitària la protecció de l'usuari de serveis de pagament. Per aconseguir-ho, estableix requisits d'informació i salvaguardes que regeixen abans i durant l'execució d'ordres de pagament i que garanteixen la transparència en la prestació d'aquests serveis.

Finalment, la relació directa existent entre la certesa en l'ús dels instruments i sistemes de pagament i la confiança en aquests dels usuaris converteix la seguretat del mercat de serveis de pagament en l'objectiu del tercer gran bloc de la Directiva, que conté un règim harmonitzat de drets i obligacions i disposicions de repartiment de responsabilitats entre usuari i proveïdor en cas d'execucions errònies o defectuoses de les ordres de pagament.

La Directiva 2007/64/CE ha estat incorporada al nostre ordenament a través de la Llei 16/2009, de 13 de novembre, de serveis de pagament, alguns dels aspectes fonamentals de la qual pretén desplegar el present Reial decret, i avançar així substancialment en el procés de transposició de la Directiva esmentada.

II

Dins d'aquest context, el present Reial decret aborda principalment la transposició del règim jurídic de les noves entitats de pagament i, a més, concreta algunes disposicions relatives al règim jurídic general dels serveis de pagament.

El títol I conté el desplegament del règim jurídic de creació de les entitats de pagament. En particular s'assenyala, com és habitual en el règim de creació d'altres entitats financeres, que correspon al ministre d'Economia i Hisenda autoritzar la creació de les entitats de pagament, amb l'informe previ del Banc d'Espanya i del Servei Executiu de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries, en els aspectes de la seva competència.

La sol·licitud s'ha de presentar, també com és habitual, davant la Direcció General del Tresor i Política Financera, i es preveu la necessitat d'inscripció de les noves entitats de pagament en un Registre especial del Banc d'Espanya, abans de començar la seva activitat. Es recullen igualment algunes particularitats menors per al cas que l'entitat de pagament a autoritzar estigui controlada per una altra entitat d'un Estat membre o no membre de la Unió Europea.

Els requisits per obtenir i conservar l'autorització d'una entitat de pagament, que s'han de provar en el moment de sol·licitar la creació de l'entitat per merèixer l'autorització, també es detallen en aquest títol. Aquests requisits es refereixen tant a la forma jurídica de l'entitat de pagament com al seu capital inicial o les condicions que han de reunir els socis titulars de participacions significatives i els administradors de l'entitat.

Així mateix es preveu en aquest títol la creació per part del Banc d'Espanya d'un Registre d'alts càrrecs en el qual s'han d'inscriure els administradors i directors generals de les entitats de pagament. Això s'hi suma l'obligació esmentada d'inscriure les mateixes entitats de pagament abans de començar les seves activitats en el Registre especial d'entitats de pagament que s'ha de crear en el Banc d'Espanya.

El títol I conclou amb tres articles dedicats al règim aplicable a les diferents modificacions que pot experimentar una entitat de pagament, tant en els estatuts socials com en les activitats, amb una previsió específica per al cas de fusió.

Un últim article especifica que l'ús de la denominació d'entitat de pagament queda reservat a aquestes entitats, que el poden incloure en la seva denominació social si ho desitgen. Tot això es completa amb dos apartats destinats a garantir que l'usuari coneix en tot moment la naturalesa jurídica d'entitat de pagament que deté el seu proveïdor de serveis de pagament, amb independència de l'ús d'aquesta denominació per part de l'entitat, de la seva inclusió en una xarxa internacional o de l'exercici per part seva d'altres activitats econòmiques alienes a la prestació de serveis de pagament.

El títol II regula l'activitat transfronterera de les entitats de pagament. Es detallen, en primer lloc, les particularitats que regeixen, respecte del procediment d'autorització recollit en el títol anterior, quan la sol·licitud procedeix de sucursals d'entitats de pagament autoritzades o domiciliades en un Estat no membre de la Unió Europea.

D'altra banda s'estableix el règim de comunicació al Banc d'Espanya que han de complir les autoritats supervisores de les entitats de pagament comunitàries que vulguin prestar de manera permanent els seus serveis a Espanya, mitjançant l'obertura de sucursals o bé mitjançant la contractació d'agents.

Es concreta, finalment, el règim d'autorització prèvia del Banc d'Espanya a què estan subjectes les entitats de pagament espanyoles que vulguin prestar serveis de pagament en un Estat no membre de la Unió Europea, mitjançant l'obertura de sucursals i lliure prestació de serveis o bé a través d'una filial.

El règim dels agents i delegació de funcions operatives es regula en el títol III.

Respecte al règim dels agents, a més de definir el concepte d'agent de conformitat amb l'article 2.22 de la Llei 16/2009, de 13 de novembre, s'estableix un sistema de comunicació i inscripció prèvies en el Registre especial del Banc d'Espanya per a les entitats de pagament espanyoles i sucursals a Espanya d'entitats de pagament estrangeres que pretenguin prestar serveis de pagament a través d'un agent. Es detallen així mateix les condicions a les quals estan subjectes les entitats de pagament i els seus agents en l'exercici de l'activitat d'aquests, en interès de la transparència davant la clientela.

Pel que es refereix a la delegació de funcions, les entitats han de complir un règim d'informació prèvia al Banc d'Espanya per a la delegació de funcions essencials, mentre que la comunicació s'ha de fer posteriorment a la delegació en cas que les funcions a què aquesta afecta no ho siguin. Aquest règim es completa amb una sèrie de disposicions adreçades a garantir que la delegació de funcions operatives no redundi en una disminució de la seva qualitat o control intern, o en menyscabament de les responsabilitats i obligacions de les entitats de pagament en relació amb els usuaris.

La regulació dels requisits de garantia, els requeriments de recursos propis i les limitacions operatives dels comptes de pagament constitueixen l'objecte del títol IV del Reial decret.

La necessitat que les entitats de pagament salvaguardin els fons dels seus usuaris per a l'execució d'operacions de pagament exigeix que aquestes entitats disposin d'algun dels dos mètodes de garantia que estableix la Llei 16/2009, de 13 de novembre, el detall dels quals s'especifica a la norma proposada. En relació amb el primer mètode, es detallen els actius segurs, líquids i de baix risc en què poden invertir els fons a què es refereix l'article 10.1.a) de la Llei 16/2009, de 13 de novembre. Pel que fa al segon mètode, es concreten les condicions que ha de complir la pòlissa d'assegurança o garantia comparable.

D'altra banda es detalla el mètode de càlcul que han d'aplicar les entitats de pagament per determinar els seus requeriments de recursos propis, basat en una ponderació de la quantia de les operacions de pagament que hagin executat durant l'any anterior.

No obstant això, es permet que el Banc d'Espanya, a iniciativa pròpia o de l'entitat afectada, i atenent la necessitat de millorar la seva solvència, protegir els interessos dels usuaris o del mateix sistema de pagaments, pugui determinar que el càlcul dels requeriments de recursos propis s'efectuï d'acord amb algun dels altres dos mètodes recollits a la proposta. En un d'aquests el càlcul és funció de les despeses generals de l'any anterior, i en l'altre és funció de la suma de diferents ingressos, despeses i comissions.

A més, el títol IV conté una sèrie de previsions destinades a garantir el retorn al compliment de les normes relatives a recursos propis, en cas que una entitat presenti un dèficit de recursos propis respecte dels exigits. En concret, s'estableix una obligació d'informació al Banc d'Espanya, que ha d'anar acompanyada d'un programa per retornar al compliment. Així mateix, s'obliga les entitats en aquestes circumstàncies a sotmetre l'aplicació dels seus resultats a l'autorització prèvia del Banc d'Espanya.

Les limitacions operatives als comptes de pagament de les entitats de pagament conclouen aquest títol IV. En particular, es regulen els efectes de la inactivitat del compte de pagament durant un any i també es limiten les possibilitats que el compte mantingui saldo deutor com a resultat d'operacions iniciades directament per l'ordenant titular del compte de pagament.

El títol V introdueix el concepte d'entitats de pagament híbrides, definides com les entitats de pagament que duen a terme, a més, qualsevol altra activitat econòmica. S'adapten alguns aspectes de la norma per a la seva aplicació especial a aquestes entitats, sobretot en relació amb els requisits de la sol·licitud, el Registre d'alts càrrecs, la supervisió i l'ús de la denominació d'entitat de pagament.

Finalment, es detalla en aquest títol el procediment en virtut del qual el Banc d'Espanya pot exigir a una entitat de pagament híbrida que constitueixi una entitat de pagament separada, quan la realització d'altres activitats econòmiques diferents de la prestació de serveis de pagament pugui afectar la seva solidesa financera.

En el títol VI s'introdueixen dues excepcions a l'aplicació de determinats aspectes de la normativa reguladora dels serveis de pagament. En primer lloc s'exclouen, per a instruments d'escassa quantia i sempre que es pacti així entre les parts, certes obligacions que la Llei estableix entre el proveïdor de serveis de pagament i l'usuari. A més, s'estableix que no estan subjectes a aquesta normativa els serveis de pagament que es basin en instruments l'ús dels quals estigui limitat als establiments de l'emissor o a una xarxa limitada de proveïdors.

Els tres últims articles del Reial decret es recullen en el títol VII, que conté el règim sancionador i de supervisió aplicable a les entitats de pagament. Tots dos segueixen, en el fonamental i amb algunes adaptacions, el règim aplicable a les entitats de crèdit. Finalment es recull el deure de secret professional per a totes les persones que en l'exercici d'una activitat professional per al Banc d'Espanya o en l'intercanvi d'informació amb altres autoritats hagin conegut dades de caràcter reservat.

III

S'ha introduït en el present Reial decret una disposició transitòria que detalla el procediment i els requisits mínims que han de complir, per a la convalidació de la seva autorització, els establiments de canvi de moneda que hagin estat autoritzats per a la gestió de transferències i que, sense pretendre ampliar el seu objecte social, es vulguin convertir en entitats de pagament.

El Reial decret compta addicionalment amb una disposició derogatòria de totes les normes del mateix rang o inferior que s'oposin al que disposa, i quatre disposicions finals que contenen, respectivament, els títols competencials a l'empara dels quals es dicta, les facultats per al seu desplegament, la menció a la incorporació del dret de la Unió Europea, i es tanca el Reial decret amb la disposició final quarta, que estableix la seva entrada en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

En virtut d'això, a proposta de la ministra d'Economia i Hisenda, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 28 de maig de 2010,

DISPOSO:

TÍTOL I

Règim jurídic de la creació de les entitats de pagament

Article 1. *Autorització i registre de les entitats de pagament.*

1. Correspon al ministre d'Economia i Hisenda, amb l'informe previ del Banc d'Espanya i del Servei Executiu de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries en els aspectes de la seva competència, autoritzar la creació de les entitats de pagament, així com l'establiment a Espanya de sucursals d'entitats d'un Estat no membre de la Unió Europea. A l'autorització s'han d'especificar les activitats que pot dur a terme l'entitat de pagament, d'acord amb el programa presentat per l'entitat.

2. De conformitat amb l'article 6.2 de la Llei 16/2009, de 13 de novembre, de serveis de pagament, la sol·licitud d'autorització s'ha de resoldre dins els tres mesos següents a la seva recepció a la Direcció General del Tresor i Política Financera o al moment en què es completi la documentació exigible. Si la sol·licitud no es resol en el termini anteriorment previst, es pot entendre desestimada.

3. Una vegada obtinguda l'autorització i després d'inscriure's al Registre Mercantil, les entitats de pagament, abans de començar les seves activitats, han de quedar inscrites en el Registre especial d'entitats de pagament que s'ha de crear al Banc d'Espanya. En aquest Registre s'hi han de fer constar els serveis de pagament per als quals s'hagi autoritzat l'entitat de pagament i, a més, hi han de figurar els seus agents i sucursals. El registre és públic i accessible a través d'una pàgina electrònica que s'actualitzarà periòdicament.

4. En cas que el control de l'entitat de pagament, en els termes que preveu l'article 42 del Codi de comerç, l'hagi d'exercir una entitat de pagament, una entitat de crèdit, una empresa de serveis d'inversió o una empresa d'assegurances o reassegurances autoritzada en un altre Estat membre de la Unió Europea, o les persones físiques o jurídiques que al seu torn en controlin una d'aquestes, el Banc d'Espanya, abans d'emetre l'informe a què es refereix l'apartat 1, ha de consultar les autoritats responsables de la supervisió de les entitats.

En cas que aquest control l'hagi d'exercir una persona física o jurídica, es tracti o no d'una entitat regulada, domiciliada o autoritzada en un país que no sigui membre de la Unió Europea, es pot exigir als qui la controlin la prestació d'una garantia, en els termes que prevegi el Banc d'Espanya, que inclogui la totalitat de les activitats de pagament de l'entitat que es pretén crear.

Article 2. *Requisits per exercir l'activitat.*

Són requisits necessaris per obtenir i conservar l'autorització d'una entitat de pagament:

a) Revestir qualsevol forma societària que tingui la consideració de mercantil, o bé per la naturalesa del seu objecte, o bé per la forma de la seva constitució. Les accions, participacions o títols d'aportació en què es trobi dividit el capital social han de ser nominatius.

b) Tenir el domicili social, així com l'efectiva administració i direcció en territori espanyol.

c) Disposar en tot moment del capital inicial mínim següent:

i) 20.000 euros, en cas que l'entitat de pagament només presti el servei de pagament d'enviament de diners.

ii) 50.000 euros, en cas que l'entitat de pagament executi operacions de pagament en què es transmeti el consentiment de l'ordenant mitjançant dispositius de telecomunicació, digitals o informàtics i es realitzi el pagament a través de l'operador de la xarxa o sistema de telecomunicació o informàtic, que actuï únicament com a intermediari entre l'usuari del servei de pagament i el prestador de béns i serveis.

iii) 125.000 euros, en cas que l'entitat de pagament presti qualsevol dels altres serveis de pagament que preveu l'article 1.2 de la Llei 16/2009, de 13 de novembre.

d) Que els accionistes o socis titulars de participacions significatives siguin considerats idonis d'acord amb el que preveu l'article 6 de la Llei 16/2009, de 13 de novembre.

e) Que els administradors de l'entitat de pagament siguin persones de reconeguda honorabilitat i posseeixin, la majoria d'ells, els coneixements necessaris per a la prestació de serveis de pagament. Aquests requisits també han de concórrer en els directors generals o assimilats de l'entitat.

Tenen honorabilitat comercial i professional els qui hagin tingut una trajectòria personal de respecte a les lleis mercantils o altres que regulen l'activitat econòmica i la vida dels negocis, així com a les bones pràctiques comercials, financeres i bancàries. En tot cas, s'entén que no tenen aquesta honorabilitat els qui, a Espanya o a l'estranger, tinguin antecedents penals per delictes dolosos, estiguin inhabilitats per exercir càrrecs públics o d'administració o direcció d'entitats financeres o estiguin inhabilitats de conformitat amb la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal, mentre no hagi conclòs el període d'inhabilitació fixat en la sentència de qualificació del concurs i els fallits i concursats no rehabilitats en procediments concursals anteriors a l'entrada en vigor de la dita Llei.

Tenen els coneixements necessaris per exercir les seves funcions a les entitats de pagament els qui, durant un termini no inferior a dos anys, hagin exercit funcions d'alta direcció, control o assessorament o funcions de responsabilitat semblant en entitats, públiques o privades, de dimensió almenys anàloga a l'entitat per a la qual se sol·licita autorització.

f) Disposar, a l'efecte de garantir una gestió sana i prudent de l'entitat, de procediments de govern corporatiu sòlids, inclosa una estructura organitzativa clara, amb línies de responsabilitat ben definides, transparents i coherents, així com procediments eficaços d'identificació, gestió, control i comunicació dels riscos als quals estigui o pugui estar exposada, juntament amb mecanismes adequats de control intern, inclosos procediments administratius i comptables adequats. Aquests mètodes, procediments i mecanismes han de ser exhaustius i proporcionats a la naturalesa, escala i complexitat dels serveis de pagament prestats per l'entitat.

g) Establir procediments i òrgans de control intern i de comunicació per prevenir i impedir el blanqueig de capitals i el finançament del terrorisme.

Article 3. *Requisits de la sol·licitud.*

1. La sol·licitud d'autorització per a la creació d'una entitat de pagament s'ha d'adreçar a la Direcció General del Tresor i Política Financera, acompanyada dels següents documents per triplicat:

a) Projecte d'estatuts socials, acompanyat d'una certificació registral negativa de la denominació social proposada; en cas que l'autorització la sol·liciti una societat ja existent, n'hi ha prou amb una certificació vigent de la seva inscripció registral.

b) Un programa d'activitats en què s'indiqui, en particular, el tipus de servei de pagament que es pretén prestar, així com els serveis auxiliars o estretament relacionats amb els que es pretenguin portar a terme.

c) Un pla de negocis referit a les activitats esmentades a la lletra anterior que inclogui un càlcul de les previsions pressupostàries per als tres primers exercicis d'activitat de l'entitat de pagament.

d) Justificació d'haver constituït a la Caixa General de Dipòsits o en alguna de les seves sucursals, enquadrades a les delegacions d'Economia i Hisenda, un dipòsit en efectiu o en deute públic, equivalent al 20 per cent del capital inicial mínim establert a l'article 2, a disposició de la Direcció General del Tresor i Política Financera.

Aquest dipòsit s'allibera una vegada constituïda l'entitat i inscrita en el Registre especial del Banc d'Espanya, així com, si s'escau, en el supòsit de revocació de l'autorització que preveu l'article 7.1 de la Llei 16/2009.

També es retorna el dipòsit en els supòsits de renúncia a la sol·licitud o de denegació.

e) Una descripció de les mesures adoptades per protegir els fons de l'usuari dels serveis de pagament d'acord amb el que preveu l'article 10 de la Llei 16/2009, de 13 de novembre.

f) Una descripció dels mètodes de gestió empresarial del sol·licitant i dels mecanismes de control intern, referits tots aquests a les activitats de pagament i inclosos procediments administratius, de gestió de risc i comptables, que demostrï que els mètodes i mecanismes de control empresarial esmentats són adequats.

g) Els procediments i òrgans de control intern i de comunicació que s'estableixin per prevenir i impedir el blanqueig de capitals i el finançament del terrorisme.

h) Una descripció de l'organització estructural de què proposi dotar-se el sol·licitant per a la prestació de serveis de pagament, inclosa, si s'escau, una descripció de la utilització que es pretengui fer d'agents i sucursals i una descripció de les disposicions en matèria de delegació de funcions, així com de la seva participació en un sistema de pagament nacional o internacional.

i) La identitat de les persones que posseeixin participacions significatives a l'entitat de pagament, de conformitat amb el que estableix l'article 6.3 de la Llei 16/2009, de 13 de novembre, amb indicació de la quantia de la seva participació efectiva i proves de la seva idoneïtat.

Llevat de les entitats de crèdit subjectes a supervisió del Banc d'Espanya, els accionistes o socis que tinguin la consideració de persones jurídiques han d'aportar així mateix els comptes anuals i l'informe de gestió dels dos últims anys, amb els informes d'auditoria si n'hi ha.

Als efectes de la definició de participació significativa, s'entén per influència notable la possibilitat de nomenar o destituir algun membre del màxim òrgan de govern de l'entitat de pagament.

j) La identitat dels administradors de l'entitat de pagament i dels seus directors generals o assimilats, així com documents acreditatius de la seva honorabilitat i que tenen l'experiència i posseeixen els coneixements necessaris per a la prestació de serveis de pagament.

k) Si s'escau, la identitat dels auditors responsables de l'auditoria de l'entitat de pagament.

l) Una descripció dels serveis, instruments o altres mitjans de què disposi per atendre i resoldre les queixes i reclamacions dels clients, inclòs el Reglament per a la defensa del client, elaborat segons el que disposa l'Ordre ECO/734/2004, d'11 de març.

m) L'adreça de l'administració central del sol·licitant.

n) En el cas d'entitats ja existents, comptes anuals auditats de l'últim exercici, i una memòria explicativa de les característiques i situació de l'empresa.

Als efectes de les lletres e), f) i h) el sol·licitant ha de facilitar una descripció dels seus procediments d'auditoria interna i de les disposicions organitzatives que hagi establert a fi d'adoptar totes les mesures raonables per protegir els interessos dels seus usuaris i garantir la continuïtat i fiabilitat de la prestació de serveis de pagament.

2. L'entitat de pagament ha d'informar immediatament de qualsevol canvi que afecti l'exactitud de la informació de conformitat amb aquest article. En tot cas, es poden exigir

als promotors totes les dades o informes que es considerin oportuns per verificar el compliment dels requisits que estableix aquest Reial decret.

Article 4. *Registres del Banc d'Espanya.*

1. Correspon al Banc d'Espanya la creació i gestió d'un Registre d'alts càrrecs de les entitats de pagament, on s'han d'inscriure obligatòriament els administradors, així com els seus directors generals o assimilats.

Per a la inscripció en el Registre d'alts càrrecs, aquestes persones han de declarar expressament en el document que acrediti la seva acceptació del càrrec que reuneixen els requisits d'honorabilitat a què es refereix l'article 2.e) i que no estan incursos en cap de les limitacions o incompatibilitats que els siguin aplicables.

2. També s'han d'inscriure en aquest Registre les persones responsables tant de la gestió de les sucursals a Espanya d'entitats de pagament estrangeres com del control i gestió de les xarxes a Espanya d'agents d'entitats de pagament estrangeres.

Article 5. *Modificació dels estatuts socials.*

1. La modificació dels estatuts socials de les entitats de pagament està subjecta al procediment d'autorització i registre que estableix l'article 1, si bé la sol·licitud d'autorització s'ha de resoldre dins els dos mesos següents a la seva recepció a la Direcció General del Tresor i Política Financera o al moment en què es completi la documentació exigible, transcorreguts els quals es pot entendre estimada.

2. No requereixen autorització prèvia, per bé que s'han de comunicar al Banc d'Espanya, en un termini no superior als quinze dies hàbils següents a l'adopció de l'acord corresponent, les modificacions dels estatuts socials que tinguin per objecte:

- a) Canvi del domicili social dins del territori nacional.
- b) Augment de capital social.
- c) Incorporar textualment als estatuts preceptes legals o reglamentaris de caràcter imperatiu o prohibitiu, o complir resolucions judicials o administratives.
- d) Les altres modificacions respecte de les quals la Direcció General del Tresor i Política Financera, en contestació a consulta prèvia formulada a l'efecte per l'entitat de pagament afectada, hagi considerat innecessari, per la seva escassa rellevància, el tràmit de l'autorització.

3. Si, una vegada rebuda la comunicació, les modificacions excedeixen el que preveu aquest apartat, el Banc d'Espanya ho ha d'advertir als interessats en el termini de trenta dies, perquè les revisin o, si s'escau, s'ajustin al procediment d'autorització de l'apartat 1.

Article 6. *Ampliació d'activitats.*

Quan una entitat de pagament pretengui ampliar les activitats de pagament per a les quals està autoritzada, s'ha de seguir el mateix procediment que per a la modificació d'estatuts. L'autorització pot ser denegada, en especial, si l'entitat no compleix els requeriments de solvència que li corresponguin, o no compta amb una organització administrativa i comptable i de procediments de control interns adequats a les noves activitats.

Article 7. *Fusió d'entitats de pagament.*

1. L'entitat resultant de la fusió de dues o més entitats de pagament pot exercir les activitats per a les quals estaven autoritzades les entitats fusionades.

2. La fusió l'ha d'autoritzar el ministre d'Economia i Hisenda, d'acord amb el procediment que estableix l'article 5, si bé el termini de resolució és de tres mesos.

Article 8. *Ús de la denominació reservada.*

1. La denominació d'entitat de pagament, així com la seva abreviatura, EP, queda reservada a aquestes entitats, que la poden incloure a la seva denominació social.

2. Les entitats de pagament han d'incloure una referència a la seva naturalesa jurídica d'entitat de pagament en la totalitat de documents que subscriuguin o emetin en l'exercici de la seva activitat de prestació de serveis de pagament. En particular, ha de figurar en els contractes marc que formalitzin amb els usuaris de serveis de pagament o en els que subscriuguin en la realització d'operacions de pagament únic, així com en la publicitat referida a la prestació d'aquests serveis.

3. La menció a xarxes o organitzacions internacionals en l'actuació de les entitats de pagament no pot induir a confusió al públic sobre la identitat o responsabilitat del titular amb el qual es contracten els serveis de pagament.

Quan les entitats de pagament duguin a terme les activitats accessòries o complementàries a què es refereix l'article 9 de la Llei 16/2009, de 13 de novembre, o quan en el mateix local on prestin els seus serveis de pagament es duguin a terme altres activitats econòmiques, han de comptar amb les mesures organitzatives i de transparència necessàries per protegir la clientela i en especial assegurar que aquesta identifica clarament el prestador dels serveis de pagament.

El Banc d'Espanya pot exigir l'adopció de les mesures de transparència necessàries per complir el que preveu aquest apartat.

TÍTOL II

Activitat transfronterera de les entitats de pagament

Article 9. *Autorització de l'establiment a Espanya de sucursals d'entitats de pagament autoritzades o domiciliades en un Estat no membre de la Unió Europea.*

En l'autorització de l'establiment a Espanya de sucursals d'entitats de pagament estrangeres autoritzades o domiciliades en un Estat no membre de la Unió Europea s'ha d'observar el que disposen els articles 1, 2 i 3 en el que li sigui aplicable, amb les particularitats següents:

a) La menció al projecte d'estatuts a què es refereix l'article 3.1.a) s'ha d'entendre referida al projecte d'escriptura de constitució de la sucursal i als mateixos estatuts vigents de l'entitat de pagament.

b) Per capital inicial mínim s'ha d'entendre la dotació mantinguda per l'entitat a Espanya de fons de caràcter permanent i durada indefinida, disponibles per a la cobertura de pèrdues de la sucursal.

c) Han de comptar almenys amb una persona que sigui responsable de la gestió de la sucursal que pretenen establir a Espanya i que determini de manera efectiva l'orientació de la sucursal. Aquesta persona ha de complir els requisits d'honorabilitat, coneixements i experiència a què es refereix el paràgraf e) de l'article 2.

d) L'objecte social de la sucursal no pot contenir activitats no permeses a l'entitat de pagament al seu país d'origen.

e) La documentació que acompanyi la sol·licitud ha de contenir la informació necessària per conèixer amb exactitud el règim jurídic de l'entitat de pagament estrangera sol·licitant, la supervisió a què està sotmesa, així com la seva situació financera. També s'ha d'incloure una descripció de l'estructura organitzativa de l'entitat i del grup en què aquesta s'integri eventualment. Així mateix, s'ha d'acreditar que està en possessió de les autoritzacions que si s'escau exigeixi el seu país d'origen per obrir la sucursal.

L'autorització també pot ser denegada per aplicació del principi de reciprocitat.

Article 10. Actuació a Espanya d'entitats de pagament autoritzades en un altre Estat membre de la Unió Europea.

1. L'obertura a Espanya de sucursals d'entitats de pagament autoritzades en un altre Estat membre de la Unió Europea queda condicionada al fet que el Banc d'Espanya rebi una comunicació de l'autoritat supervisora de l'entitat de pagament que contingui, almenys, la informació següent:

- a) El nom i l'adreça de l'entitat de pagament.
- b) Un programa d'activitats en què s'indiqui, en particular, les operacions que pretén realitzar i l'estructura de l'organització de la sucursal.
- c) El nom i el domicili a Espanya on pugui ser requerida a la sucursal tota la informació necessària.
- d) El nom i historial dels directius responsables de la sucursal.

2. Rebuda la comunicació, el Banc d'Espanya ho ha de notificar a l'entitat de pagament i aquesta, després d'haver inscrit la sucursal en el Registre Mercantil, l'ha d'inscriure igualment al Registre especial del Banc d'Espanya, i ha de comunicar a aquest la data de l'inici efectiu de les seves activitats.

Transcorregut un any des que s'hagi notificat a l'entitat de pagament la recepció de la comunicació efectuada per la seva autoritat supervisora, sense que l'entitat hagi iniciat les activitats, s'ha d'iniciar de nou el tràmit que preveu l'apartat 1.

3. Si, una vegada oberta la sucursal, l'entitat de pagament autoritzada en un altre Estat membre de la Unió Europea pretén modificar el contingut d'alguna de les informacions especificades a l'apartat 1, ho ha de comunicar al Banc d'Espanya, sense perjudici de la comunicació que escaigui a la seva autoritat supervisora, almenys un mes abans d'efectuar el canvi. També s'ha de comunicar al Banc d'Espanya el tancament de la sucursal, almenys amb tres mesos d'antelació a la data prevista per a això.

4. El procediment establert en el present article també s'aplica a les comunicacions que es rebin dels supervisors d'una entitat de pagament autoritzada en un altre Estat membre de la Unió Europea que pretengui prestar serveis de pagament a Espanya de forma permanent mitjançant la utilització d'una xarxa d'agents radicats a Espanya.

Els agents d'entitats de pagament autoritzades en un altre Estat membre de la Unió Europea han de respectar en l'exercici de la seva activitat a Espanya les mateixes normes que les que estan obligats a observar els agents d'entitats de pagament espanyoles, de conformitat amb el que preveu l'article 15.

5. Rebuda la comunicació del supervisor d'una entitat de pagament autoritzada en un altre Estat membre de la Unió Europea de la seva intenció d'establir una sucursal a Espanya o de prestar serveis de pagament a Espanya de forma permanent mitjançant agents radicats a Espanya, el Banc d'Espanya ha de traslladar la comunicació al Servei Executiu de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries.

El Banc d'Espanya, amb l'informe previ del Servei Executiu, ha d'informar les autoritats competents de l'Estat membre d'origen de l'entitat de pagament quan tingui motius raonables per sospitar que s'estan perpetrant o ja s'han perpetrat o intentat activitats de blanqueig de diners o de finançament del terrorisme o que la contractació dels agents o l'establiment de la sucursal podrien augmentar el risc de blanqueig de diners o finançament del terrorisme.

Article 11. Obertura de sucursals i lliure prestació de serveis en un Estat no membre de la Unió Europea per entitats de pagament espanyoles.

1. Les entitats de pagament espanyoles que pretenguin obrir una sucursal o exercir les seves activitats en règim de lliure prestació de serveis en un Estat no membre de la Unió Europea ho han de sol·licitar prèviament al Banc d'Espanya, i han d'aportar, juntament amb la informació de l'Estat en el territori del qual pretenen establir la sucursal i el domicili previst per a aquesta, un programa de les activitats que vulgui portar a terme, l'estructura d'organització de la sucursal i el nom i historial dels directius proposats per a aquesta.

2. El Banc d'Espanya ha de resoldre, mitjançant resolució motivada, en el termini màxim de tres mesos a partir de la recepció de totes les informacions. Quan la sol·licitud no sigui resolta en el termini anteriorment previst, es pot entendre desestimada.

3. El Banc d'Espanya pot denegar la sol·licitud quan, en vista d'aquesta i de la informació addicional a què es refereix l'apartat 1, les estructures administratives o la situació financera de l'entitat de pagament no resultin adequades, o quan en el programa d'activitats es prevegi la prestació de serveis de pagament no autoritzats a l'entitat. També la pot denegar quan consideri que l'activitat de la sucursal no quedarà subjecta a un control efectiu per part de l'autoritat supervisora del país d'acollida, o que hi ha obstacles legals o d'un altre tipus que impedeixen o dificulten el control i inspecció de la sucursal pel Banc d'Espanya.

4. Tota modificació de les informacions a què es refereix aquest article ha de ser comunicada per l'entitat de pagament, almenys un mes abans d'efectuar-la, al Banc d'Espanya. No es pot portar a terme una modificació rellevant en el programa d'activitats de la sucursal si el Banc d'Espanya, dins del dit termini d'un mes, s'hi oposa, mitjançant resolució motivada que ha de ser notificada a l'entitat. L'oposició s'ha de fundar en alguna de les causes esmentades en aquest article.

Article 12. *Creació o adquisició de participacions en entitats de pagament d'un Estat no membre de la Unió Europea.*

1. Queda subjecta a autorització prèvia del Banc d'Espanya la creació per una entitat de pagament espanyola d'una entitat de pagament en un Estat no membre de la Unió Europea i l'adquisició d'una participació significativa o la presa de control, bé de manera directa o a través d'entitats controlades per l'entitat de pagament interessada, en una entitat de pagament ja existent, quan l'esmentada entitat de pagament hagi de ser constituïda o es trobi domiciliada en un Estat no membre de la Unió Europea.

2. En el cas de la creació, directament o indirectament, d'una entitat de pagament en un Estat no membre de la Unió Europea, l'entitat de pagament espanyola que pretengui crear-la ha d'adjuntar a la sol·licitud d'autorització que es presenti al Banc d'Espanya, almenys, la informació següent:

a) Import de la inversió i del percentatge que representa la participació en el capital i en els drets de vot de l'entitat que s'ha de crear. Indicació, si s'escau, de les entitats a través de les quals s'ha d'efectuar la inversió.

b) La prevista en els paràgrafs a), b), i) i j) de l'article 3.1.

c) Descripció completa de la normativa aplicable a les entitats de pagament a l'Estat on s'ha de constituir la nova entitat, així com de la normativa vigent en matèria fiscal i de prevenció del blanqueig de diners i finançament del terrorisme.

3. En cas que es vulgui adquirir una participació, entenent com a tal la que tingui un caràcter significatiu segons el que preveuen l'article 6.3 de la Llei 16/2009, de 13 de novembre, i el present Reial decret, o es pretengui adquirir posteriorment el control, s'ha de presentar la informació assenyalada a l'apartat anterior, si bé la prevista en el paràgraf b) es pot limitar a les dades que tinguin un caràcter públic. També s'ha d'indicar el termini previst per a la realització de la inversió, els comptes anuals dels dos últims exercicis de l'entitat participada i, si s'escau, els drets de l'entitat per tal de designar representants en els òrgans d'administració i direcció d'aquella.

4. En tot cas, es poden exigir als sol·licitants totes les dades, informes o antecedents que es considerin oportuns perquè el Banc d'Espanya es pugui pronunciar adequadament i, en particular, els que permetin apreciar la possibilitat d'exercir la supervisió consolidada del grup.

5. El Banc d'Espanya ha de resoldre sobre l'autorització en el termini de tres mesos a comptar de la recepció de tota la informació requerida. Quan l'autorització no sigui concedida en el termini anteriorment previst, es pot entendre denegada.

El Banc d'Espanya pot denegar la sol·licitud d'autorització quan:

- a) Atenent la situació financera de l'entitat de pagament o la seva capacitat de gestió, consideri que el projecte el pot afectar negativament.
- b) Vistes la localització i característiques del projecte, no es pugui assegurar l'efectiva supervisió del grup, en base consolidada.
- c) L'activitat de l'entitat dominada no quedi subjecta a un control efectiu per part d'una autoritat supervisora nacional.

TÍTOL III

Règim dels agents i delegació de la prestació de funcions

Article 13. *Concepte d'agent.*

Als efectes d'aquest Reial decret i de conformitat amb el que estableix l'article 2.22 de la Llei 16/2009, de 13 de novembre, s'entén per agent d'una entitat de pagament una persona física o jurídica que presta serveis de pagament en nom d'una entitat de pagament. No tenen aquesta consideració els mandataris amb poders per a una operació específica, ni les persones lligades a l'entitat de pagament o el seu grup per una relació laboral.

Article 14. *Obligacions de comunicació al Banc d'Espanya i registre dels agents.*

1. Les entitats de pagament espanyoles i les sucursals a Espanya d'entitats de pagament estrangeres que tinguin el propòsit de prestar serveis de pagament a través d'un agent han de subministrar al Banc d'Espanya informació relativa als procediments i òrgans de control intern i de comunicació que utilitzaran en les seves relacions amb els agents tant per prevenir i impedir el blanqueig de capitals i el finançament del terrorisme, com per assegurar el compliment de la normativa sectorial aplicable. El Banc d'Espanya ha de traslladar aquests procediments al Servei Executiu de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries.

Aquestes entitats han de comunicar així mateix al Banc d'Espanya el nom i domicili de l'agent, els serveis de pagament que prestarà i els procediments adoptats per seleccionar i formar els seus agents i assegurar-se que aquests disposen dels coneixements i capacitats necessaris.

En el cas d'agents persones jurídiques, la informació anterior s'ha de referir als seus directors o persones responsables.

2. Quan el Banc d'Espanya rebi la informació de conformitat amb l'apartat anterior, ha d'incloure l'agent de què es tracti al Registre que preveu l'article 1.3.

Abans d'incloure l'agent al Registre, el Banc d'Espanya ha de procedir, en cas que consideri que la informació facilitada és incorrecta, a ulteriors investigacions per comprovar l'esmentada informació. També pot requerir l'entitat de pagament perquè modifiqui els procediments a què es refereix l'apartat anterior per assegurar el seu compliment de la normativa sectorial.

Si com a conseqüència de les investigacions addicionals el Banc d'Espanya considera que la informació que se li ha proporcionat d'acord amb el que disposa l'apartat 1 no és correcta, ha de negar la inclusió de l'agent de què es tracti al Registre esmentat.

3. Quan una entitat de pagament espanyola pretengui prestar serveis de pagament en un altre Estat membre de la Unió Europea mitjançant la contractació d'un agent, a més del que s'indica als apartats precedents ha de seguir el procediment que estableix l'article 11.1 de la Llei 16/2009, de 13 de novembre. Quan pretengui utilitzar una xarxa permanent d'agents en l'esmentat Estat membre, ha de comunicar al Banc d'Espanya la identitat de les persones que són responsables de la gestió de la xarxa d'agents a l'Estat membre d'acollida, així com un domicili en aquest Estat.

En aquest cas, abans que es pugui registrar l'agent, el Banc d'Espanya ha d'informar les autoritats competents de l'Estat membre d'acollida de la seva intenció de registrar l'agent i ha de tenir en compte la seva opinió sobre això.

Article 15. *Responsabilitat de les entitats de pagament respecte dels actes portats a terme pels seus agents i condicions per a l'exercici d'activitat dels agents.*

1. En els actes que portin a terme els seus agents, les entitats de pagament són responsables del compliment de les obligacions establertes en aquest Reial decret o en una altra disposició normativa que els sigui aplicable. Les entitats de pagament han de desenvolupar procediments de control adequats a aquests efectes.

2. Les entitats de pagament i els seus agents estan sotmesos a les següents condicions en l'exercici de la seva activitat, d'acord amb l'article 12 de la Llei 16/2009, de 13 de novembre, i en interès de la transparència davant la clientela:

a) S'ha de posar a disposició del públic, tant en cadascuna de les seves oficines com a la seva pàgina web, una relació de tots els seus agents, degudament actualitzada i en què consti l'abast de la representació concedida. Aquesta relació també ha de figurar com a annex a la memòria compresa en els comptes anuals.

b) Les entitats de pagament s'han d'assegurar que els agents que actuïn en nom seu informin d'això els usuaris de serveis de pagament. A aquests efectes, en els contractes d'agència les entitats de pagament han d'exigir als seus agents que posin de manifest el caràcter com a tals en totes les relacions que estableixin amb la clientela, i que identifiquin de forma inequívoca l'entitat que representin.

c) Quan una entitat de pagament apoderi un agent que ja ho hagi estat per una altra, la nova entitat ha d'exigir a l'agent que posi en coneixement dels usuaris de servei de pagament, fins i tot dels potencials, el seu doble apoderament de manera que, quan coincideixin els serveis, els clients puguin prendre una decisió raonada sobre el proveïdor a elegir.

d) Els agents d'entitats de pagament no poden actuar per mitjà de subagents.

e) Els agents no poden utilitzar els seus comptes bancaris per acceptar l'ingrés, directament per la clientela, dels fons procedents dels serveis ordenats per ells. No obstant això, poden fer servir aquests comptes per obtenir les quantitats que hagin d'abonar als beneficiaris d'una operació de serveis de pagament, i per canalitzar a l'entitat de pagament corresponent les quantitats rebudes dels seus clients.

Article 16. *Delegació de funcions.*

1. La delegació de funcions operatives essencials s'ha de fer de manera que no afecti significativament ni la qualitat del control intern de les funcions per part de l'entitat de pagament, ni la capacitat del Banc d'Espanya per controlar que l'entitat de pagament compleix totes les obligacions que estableix la legislació vigent.

A aquests efectes, es considera que una funció operativa és essencial si una anomalia o deficiència en la seva execució pot, o bé afectar, de manera considerable, la capacitat de l'entitat de pagament per complir permanentment les condicions i obligacions que es deriven de la seva autorització i del règim que estableix la Llei 16/2009, de 13 de novembre, o bé afectar els resultats financers, la seva solvència o la continuïtat de la seva activitat.

2. Quan una entitat de pagament pretengui delegar funcions operatives essencials relacionades amb els serveis de pagament, n'ha d'informar el Banc d'Espanya almenys amb un mes d'antelació, aportant informació detallada sobre les característiques de la delegació i la identitat de l'empresa en què es pretenguin delegar. En aquest termini, el Banc d'Espanya pot, motivadament, oposar-se a la delegació, quan aprecii que no se satisfà el que estableix aquest article.

En altres delegacions de funcions operatives, n'hi ha prou d'informar el Banc d'Espanya en el termini d'un mes a comptar del moment en què la delegació tingui efectivitat.

3. En tot cas, quan una entitat de pagament delegui funcions operatives essencials, aquesta delegació:

a) No ha de suposar en cap cas el trasllat de responsabilitat per part de l'alta direcció.

b) No ha d'alterar les relacions i obligacions de l'entitat de pagament de conformitat amb la legislació vigent respecte als seus usuaris ni respecte al Banc d'Espanya.

- c) No ha d'anar en menyscabament de les condicions que ha de complir l'entitat de pagament per rebre i conservar l'autorització de conformitat amb el present Reial decret.
- d) No ha de donar lloc a la supressió o modificació de cap de les altres condicions a les quals s'hagi supeditat l'autorització de l'entitat de pagament.
- e) L'acord de delegació entre l'entitat de pagament i el tercer s'ha de plasmar en un contracte escrit en què s'han de concretar els drets i les obligacions de les parts.

TÍTOL IV

Requisits de garantia, requeriments de recursos propis i limitacions operatives dels comptes de pagament

Article 17. *Requisits de garantia.*

1. Les entitats de pagament han de salvaguardar els fons rebuts dels usuaris de serveis de pagament o rebuts a través d'un altre proveïdor de serveis de pagament per a l'execució de les operacions de pagament, i s'han de subjectar a un dels dos procediments que estableix l'article 10 de la Llei 16/2009, de 13 de novembre. El procediment adoptat per cada entitat de pagament ha de figurar en el Registre especial d'entitats de pagament del Banc d'Espanya, així com en els contractes marc que les entitats de pagament subscriuguin amb els usuaris de serveis de pagament. Quan les entitats optin pel procediment assenyalat a l'article 10.1.b) de la Llei 16/2009, de 13 de novembre, en els contractes marc esmentats s'han de fer constar, així mateix, la naturalesa de la garantia i l'entitat que l'aporta. El canvi del sistema de salvaguarda, encara que no el del garant, s'ha de subjectar al règim que preveu l'article 22 de la Llei 16/2009, de 13 de novembre.

L'entitat de pagament ha de fer públic el sistema de salvaguarda elegit en termes clars i accessibles, a la seva pàgina web.

2. En cas que les entitats optin pel procediment assenyalat a l'article 10.1.a) de la Llei 16/2009, de 13 de novembre, s'han de considerar actius segurs, líquids i de baix risc:

(i) Dipòsits a la vista en entitats de crèdit sotmeses a supervisió prudencial i domiciliades en estats membres de la Unió Europea o de l'Organització de Cooperació i Desenvolupament Econòmic. La denominació d'aquests dipòsits ha de fer menció expressa a la seva condició de «saldos de clients d'entitat de pagament».

(ii) Adquisicions temporals d'actius, amb termini de venciment residual més petit o igual que dos dies, que tinguin una ponderació nul·la als efectes del risc de crèdit, de conformitat amb el que preveu el capítol III del Reial decret 216/2008, de 15 de febrer, de recursos propis de les entitats financeres, i les seves normes de desplegament.

3. En cas que les entitats optin pel procediment assenyalat a l'article 10.1.b) de la Llei 16/2009, de 13 de novembre, la pòlissa d'assegurança o la garantia comparable d'una entitat asseguradora o d'una entitat de crèdit han de complir en tot cas les condicions següents:

- a) La garantia ha de ser directa i a primer requeriment.
- b) L'abast de la garantia o assegurança ha d'estar definit amb claredat i ha de ser jurídicament vàlid i eficaç.
- c) La garantia ha d'incloure tots els serveis de pagament enumerats a l'article 1.2 de la Llei 16/2009, de 13 de novembre, i cobrir la totalitat dels fons pertanyents als usuaris de serveis de pagament que estiguin en poder de l'entitat de pagament, inclosos els corresponents a situacions transitòries per operacions de trànsit, en el moment en què es dicti la interlocutòria de declaració de concurs. Així mateix ha de cobrir els fons en poder dels agents de l'entitat de pagament.
- d) Sense perjudici del que estableixen els articles 10, 12 i 15 de la Llei 50/1980, de 8 d'octubre, de contracte d'assegurança, l'acord de garantia o assegurança no ha de contenir cap clàusula el compliment de la qual s'escapi del control directe de l'entitat de pagament

i que permeti al proveïdor de la garantia o assegurança cancel·lar unilateralment o reduir el venciment de l'esmentada garantia o assegurança.

e) La garantia o assegurança s'ha de fer efectiva en cas que s'hagi dictat interlocutòria de declaració de concurs de l'entitat de pagament. Declarat el concurs, i llevat que l'administració concursal disposi una altra cosa, els serveis de pagament que s'hagin sol·licitat a l'entitat de pagament han de ser immediatament executats. Els fons restants s'han d'abonar directament en els comptes a la vista associats als comptes de pagament.

f) L'entitat de crèdit o asseguradora que presti la garantia o assegurança esmentats en aquest apartat no pot pertànyer al mateix grup, d'acord amb el que disposa l'article 42 del Codi de comerç, que l'entitat de pagament garantida o assegurada.

g) L'entitat de crèdit que proporioni la garantia ha de tenir una qualificació creditícia mínima per a exposicions a llarg termini d'A1, A+ o assimilats d'una agència de qualificació de riscos, atorgada per una agència de qualificació creditícia que hagi estat registrada de conformitat amb el que disposa el Reglament (CE) núm. 1060/2009, del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de setembre de 2009, sobre les agències de qualificació creditícia. Si es tracta d'una assegurança, n'hi ha prou que l'entitat asseguradora disposi de l'autorització administrativa corresponent.

Article 18. *Recursos propis.*

1. Els recursos propis de l'entitat de pagament no poden ser inferiors a la quantitat més gran de les que preveuen els articles 2.c) i 19.

2. S'autoritza el Banc d'Espanya per adoptar les mesures necessàries per impedir l'ús múltiple d'elements que es puguin considerar recursos propis quan l'entitat de pagament pertanyi al mateix grup d'una altra entitat de pagament, entitat de crèdit, empresa d'inversió, empresa de gestió d'actius o empresa d'assegurances. El present apartat també s'aplica quan una entitat de pagament presti algun dels serveis de pagament previstos a l'article 1.2 de la Llei 16/2009, de 13 de novembre, i dugui a terme simultàniament altres activitats.

Article 19. *Càlcul dels requeriments de recursos propis.*

1. Sense perjudici dels requisits de capital inicial establerts a l'article 2.c) i de les facultats que els articles 8.2 i 9.3.d) de la Llei 16/2009, de 13 de novembre, atorguen al Banc d'Espanya, els recursos propis de les entitats de pagament han de ser, com a mínim, igual a la suma dels següents elements multiplicats pel factor d'escala k, establert a l'apartat 2, en què el volum de pagaments (VP) representa una dotzena part de la quantia total de les operacions de pagament executades per l'entitat de pagament durant l'any anterior:

- a) 4,0 per cent del tram de VP fins als 5 milions d'euros, més.
- b) 2,5 per cent del tram de VP entre 5 milions euros i 10 milions d'euros, més.
- c) 1 per cent del tram de VP entre 10 milions d'euros i 100 milions d'euros, més.
- d) 0,5 per cent del tram de VP entre 100 milions d'euros i 250 milions d'euros, més.
- e) 0,25 per cent del tram de VP per damunt de 250 milions d'euros.

2. El factor d'escala k esmentat a l'apartat 1 és el següent:

a) 0,5 en cas que l'entitat de pagament només presti el servei de pagament d'enviament de diners.

b) 0,8 en cas que l'entitat de pagament executi operacions de pagament en què es transmeti el consentiment de l'ordenant a executar una operació de pagament mitjançant dispositius de telecomunicació, digitals o informàtics i es realitzi el pagament a través de l'operador de la xarxa o sistema de telecomunicació o informàtic, que actua únicament com a intermediari entre l'usuari del servei de pagament i el prestador de béns i serveis.

c) 1 en cas que l'entitat de pagament presti qualsevol dels serveis de pagament que figuren a les lletres a) a e) de l'article 1.2 de la Llei 16/2009, de 13 de novembre.

3. No obstant el que disposen els apartats anteriors, el Banc d'Espanya, atenent les peculiaritats del negoci d'una entitat de pagament, i amb la finalitat de millorar la seva solvència, protegir els interessos dels usuaris de serveis de pagament o del mateix sistema de pagaments, o afavorir la supervisió eficaç de l'entitat, pot, a iniciativa pròpia, prèvia audiència de l'entitat, o a sol·licitud de l'entitat de pagament interessada, resoldre motivadament que aquesta disposi d'uns recursos propis que siguin com a mínim igual a la quantitat resultant de l'aplicació d'un dels mètodes següents:

a) Els recursos propis de les entitats de pagament han de ser, com a mínim, igual al 10 per cent de les seves despeses generals de l'any anterior.

El Banc d'Espanya pot ajustar aquesta exigència en cas que l'activitat d'una entitat de pagament registri un canvi substancial des de l'any anterior. Quan una entitat de pagament encara no hagi completat un any d'activitat en la data de càlcul, els recursos propis han de ser igual al 10 per cent de les despeses generals corresponents previstes en el seu pla de negocis, llevat que el Banc d'Espanya exigeixi la modificació d'aquest pla.

b) Els recursos propis de l'entitat de pagament han de ser, com a mínim, igual a l'indicador pertinent, definit a continuació en l'incís i), multiplicat pel factor de multiplicació establert a l'incís ii), i multiplicat al seu torn pel factor d'escala k, establert a l'apartat 2:

i) l'indicador pertinent és la suma dels elements següents:

- 1r) ingressos per interessos,
- 2n) despeses per interessos,
- 3r) comissions i taxes rebudes, i
- 4t) altres ingressos d'explotació.

Cada element s'ha d'incloure a la suma amb el seu signe positiu o negatiu. Els ingressos en concepte de partides extraordinàries o irregulars no es poden incloure en el càlcul de l'indicador pertinent. Les despeses ocasionades per l'externalització de serveis prestats per tercers poden reduir l'indicador pertinent si la despesa és contreta per una empresa subjecta a supervisió d'acord amb la Llei 16/2009, de 13 de novembre. L'indicador pertinent es calcula sobre la base de les dotze últimes observacions mensuals a finals de l'últim exercici financer.

No obstant això, els recursos propis calculats segons aquest mètode no poden ser inferiors al 80 per cent de la mitjana dels últims tres exercicis per a l'indicador pertinent.

Quan no es disposi de xifres auditades, es poden utilitzar estimacions de negoci;

ii) el factor de multiplicació és:

- 1r) 10 per cent del tram d'indicador pertinent fins als 2,5 milions d'euros.
- 2n) 8 per cent del tram d'indicador pertinent entre 2,5 milions d'euros i 5 milions d'euros.
- 3r) 6 per cent del tram d'indicador pertinent entre 5 milions d'euros i 25 milions d'euros.
- 4t) 3 per cent del tram d'indicador pertinent entre 25 milions d'euros i 50 milions d'euros.
- 5è) 1,5 per cent per damunt de 50 milions d'euros.

L'entitat ha de començar a aplicar el nou mètode en el termini que estableixi el Banc d'Espanya, que no pot ser inferior a 6 mesos.

4. El Banc d'Espanya ha de determinar les partides comptables que s'han incloure en les definicions que preveu aquest article.

Article 20. Adopció de mesures per retornar al compliment de les normes relatives a recursos propis.

1. Quan una entitat de pagament presenti un dèficit de recursos propis respecte dels exigits de conformitat amb aquest Reial decret, l'entitat n'ha d'informar, amb caràcter immediat, el Banc d'Espanya i ha de presentar en el termini d'un mes, a comptar de la comunicació de la informació anterior al Banc d'Espanya, un programa en què es concretin els plans per retornar al compliment, excepte si la situació s'ha corregit en aquest període. El programa ha de contenir, almenys, els aspectes referits a la identificació de les causes

determinants de l'incompliment, al pla per retornar al compliment, que pot incloure la limitació a l'exercici d'activitats que suposin riscos elevats, la desinversió en actius concrets, o mesures per a l'augment del nivell de recursos propis i els terminis previsibles per retornar al compliment.

Aquest programa ha de ser aprovat pel Banc d'Espanya, que hi pot incloure les modificacions o mesures addicionals que consideri necessàries per garantir el retorn als nivells mínims de recursos propis exigibles. El programa presentat s'entén aprovat si al cap de tres mesos de la presentació al Banc d'Espanya no s'ha produït resolució expressa.

2. Quan el Banc d'Espanya, de conformitat amb el que preveu l'article 8.2.b) de la Llei 16/2009, de 13 de novembre, obligui una entitat de pagament a mantenir recursos propis addicionals als exigits segons l'article 18, i de l'exigència en resulti que els recursos propis de l'entitat són insuficients, l'entitat ha de presentar en el termini d'un mes, a comptar de la comunicació de la seva decisió pel Banc d'Espanya, un programa en què es concretin els plans per complir el requeriment addicional, excepte si la situació s'ha corregit en aquest període. Aquest programa ha de ser aprovat pel Banc d'Espanya, que hi pot incloure les modificacions o mesures addicionals que consideri necessàries. El programa presentat s'entén aprovat si al cap de tres mesos de la presentació al Banc d'Espanya no s'ha produït resolució expressa.

Article 21. Aplicació de resultats en cas d'incompliment de les normes relatives a recursos propis.

1. Quan una entitat de pagament presenti un dèficit de recursos propis superior al 20 per cent dels requerits en virtut del que disposa el present Reial decret, l'entitat ha de destinar a reserves la totalitat dels beneficis o excedents nets, llevat que el Banc d'Espanya autoritzi una altra cosa, en aprovar el programa de retorn al compliment a què es refereix l'article anterior.

2. Quan el dèficit de recursos propis sigui igual o inferior al 20 per cent l'entitat ha de sotmetre la seva distribució de resultats a l'autorització prèvia del Banc d'Espanya, que ha d'establir el percentatge mínim a destinar a reserves atenent el programa presentat per retornar al compliment de l'article 18.

L'autorització del Banc d'Espanya s'entén atorgada si transcorregut un mes des de la sol·licitud no s'ha dictat resolució expressa.

3. El Banc d'Espanya pot establir els termes en què, si s'escau, les limitacions al repartiment de dividendes a què es refereixen els apartats 1 i 2 del present article es poden aplicar a les filials instrumentals o financeres d'una entitat de pagament.

4. El que disposen el present article i el precedent s'entén sense perjudici de l'aplicació, quan sigui procedent, de les sancions que preveu la Llei 26/1988, de 29 de juliol, d'acord amb el que disposa l'article 51 de la Llei 16/2009, de 13 de novembre.

Article 22. Comptes de pagament de les entitats de pagament.

1. Les limitacions operatives dels comptes de pagament de les entitats de pagament previstes tant en aquest article com a l'article 9.2 de la Llei 16/2009, de 13 de novembre, han de figurar, convenientment destacades, en els corresponents documents contractuals que es formalitzin amb els usuaris de serveis de pagament.

2. L'obertura d'un compte de pagament s'ha de vincular, necessàriament, a l'existència prèvia o a la tramitació simultània d'una ordre de pagament l'ordenant o beneficiari de la qual ha de ser un tercer diferent del titular del compte.

3. Tot compte de pagament ha de tenir associat, des de la seva obertura i en tot moment, un compte de dipòsit d'efectiu obert per un dels seus titulars en una entitat de crèdit autoritzada a la Unió Europea, al qual s'ha de transferir el saldo del compte de pagament quan aquest no presenti cap operació en l'últim any. No es computen com a operació, a aquests efectes, les entrades i sortides realitzades pel mateix titular del compte.

Quan per alguna raó sobrevinguda no existeixi el compte associat, l'entitat de pagament ha de posar a disposició del titular del compte de pagament el saldo d'aquest, tant si és a la seva pròpia seu com si és dipositant-lo a nom seu en un compte a la vista en una entitat de crèdit autoritzada a captar fons reemborsables del públic sotmesa a supervisió prudencial i domiciliada en un Estat membre de la Unió Europea o de l'Organització de Cooperació i Desenvolupament Econòmic.

De tot això se n'ha d'informar puntualment tots els titulars del compte de pagament.

4. Sense perjudici del que disposa l'article 9.3 de la Llei 16/2009, de 13 de novembre, en relació amb la concessió de crèdits per part de les entitats de pagament, els comptes de pagament d'aquestes entitats únicament poden presentar saldo deutor com a resultat de la prestació de serveis de pagament iniciats pel seu beneficiari, però mai per operacions de pagament iniciades directament per l'ordenant titular del compte de pagament.

Els saldos deutors dels comptes de pagament s'han de reposar en el termini màxim d'un mes i el seu import no pot excedir, en cap moment, la quantia de 600 euros.

TÍTOL V

Entitats de pagament híbrides i deure de constitució d'una entitat de pagament separada

Article 23. *Entitats de pagament híbrides.*

1. Als efectes d'aquest article s'entén per entitats de pagament híbrides les que, a més de prestar serveis de pagament de conformitat amb l'article 1.2 de la Llei 16/2009, de 13 de novembre, duguin a terme alguna altra activitat econòmica, segons el que estableix l'article 9.1.c) de la mateixa Llei.

2. Són d'aplicació especial a les entitats de pagament híbrides les previsions específiques següents:

a) En relació amb els requisits per exercir l'activitat, les entitats de pagament híbrides han de disposar almenys d'un alt directiu amb naturalesa de director general o assimilat, responsable de la gestió dels serveis de pagament i els serveis auxiliars als quals estigui autoritzada.

El directiu ha d'estar en possessió dels coneixements necessaris per a la prestació de serveis de pagament a què es refereix l'article 2.e). En cas que l'entitat disposi d'un òrgan col·legiat d'administració, els coneixements esmentats també són exigibles a un dels seus membres com a mínim.

b) Respecte als requisits de la sol·licitud:

i) La informació sobre els directors generals i assimilats a què es refereix l'article 3.1.j) s'ha de presentar distingint entre els que tindran responsabilitat directa en la prestació de serveis de pagament i la resta.

ii) La informació a què es refereixen les lletres f), g) i h) de l'article 3.1 ha d'especificar els procediments i estructures organitzatives destinats a evitar que els riscos de les activitats econòmiques de la sol·licitant puguin afectar els interessos dels usuaris de serveis de pagament o el compliment de les normes sectorials i de prevenció del blanqueig de capitals i finançament del terrorisme aplicables.

iii) L'entitat de pagament ha d'aportar informació suficient sobre les activitats econòmiques que du a terme o pretén dur a terme i que determinen la seva qualificació com a entitat de pagament híbrida, així com una previsió de la seva evolució a mitjà termini.

Així mateix, ha d'aportar informació sobre l'eventual vinculació o sinergia, comercial, operativa o de qualsevol altra naturalesa, entre aquestes activitats i les de pagament per a les quals se sol·licita autorització, així com sobre els mecanismes que assegurin la separació de les responsabilitats adquirides en l'exercici de les activitats de pagament. En cas que pretengui oferir els comptes mixtos a què es refereix l'article 10.2 de la Llei 16/2009, de 13 de novembre, l'informe n'ha de precisar les característiques principals.

c) Pel que fa al Registre d'alts càrrecs, només és necessària la inscripció dels administradors i dels alts directius que tindran responsabilitat directa en la gestió de serveis de pagament.

d) Quant a la modificació dels estatuts socials, només requereixen autorització prèvia de conformitat amb el que preveu l'article 5 les modificacions que afectin o puguin afectar l'activitat de prestació de serveis de pagament.

e) Respecte a la supervisió:

i) En l'exercici de les facultats de control i inspecció de les entitats de pagament que l'article 15.1 de la Llei 16/2009, de 13 de novembre, li atribueix, el Banc d'Espanya pot sol·licitar a les entitats de pagament híbrides informació sobre les activitats econòmiques que du a terme o pretén dur a terme, que determinen la seva qualificació com a tals i que siguin rellevants per a l'exercici de la seva funció de supervisió.

ii) Les obligacions de secret professional que estableix l'article 16.2 de la Llei 16/2009, de 13 de novembre, també s'han d'observar en relació amb la informació a la qual es refereix la lletra anterior.

f) Pel que fa als comptes de pagament, en cas que només una fracció dels fons mantinguts en aquests es destini a la prestació de serveis de pagament, quan es produeixi el supòsit d'inactivitat al qual es refereix l'article 22.3, el saldo d'aquests comptes únicament es pot utilitzar en la prestació de serveis diferents dels de pagament.

g) Quant a la comptabilitat, la informació separada a què es refereix l'article 14.4 de la Llei 16/2009, de 13 de novembre, ha de disposar de prou detall, en els termes que estableixi el Banc d'Espanya, per assegurar-ne la fàcil conciliació amb els estats reservats que determini el Banc, i permetre una comparació adequada amb la informació pública proporcionada per les altres entitats de pagament.

Article 24. *Deure de constitució d'una entitat de pagament separada.*

1. D'acord amb el que preveu l'article 9.1 de la Llei 16/2009, de 13 de novembre, una entitat de pagament híbrida ha de constituir una entitat separada per a l'activitat dels serveis de pagament, en cas que el Banc d'Espanya ho exigeixi així pel fet d'apreciar que les activitats de l'entitat de pagament en relació amb serveis diferents dels de pagament perjudiquin o puguin perjudicar la solidesa financera de l'entitat de pagament, o bé la capacitat de les autoritats competents per supervisar el compliment de les obligacions establertes per a l'entitat de pagament.

2. El Banc d'Espanya ha de resoldre sobre el deure de constituir una entitat de pagament separada prèvia audiència de l'entitat interessada. En la seva notificació ha de fer constar les condicions per a la constitució de l'entitat de pagament separada i ha de determinar quines activitats de les no previstes a l'article 1.2 de la Llei 16/2009, de 13 de novembre, perjudiquen o poden perjudicar la solidesa financera de l'entitat de pagament o la capacitat del Banc d'Espanya per supervisar el compliment de les obligacions establertes a la normativa aplicable, o qualsevol altre aspecte la reforma del qual es consideri necessària per garantir el compliment d'aquestes obligacions.

3. La constitució de l'entitat separada per a l'activitat dels serveis de pagament s'ha de tramitar de conformitat amb el que estableix l'article 1 i s'ha de presentar la sol·licitud corresponent davant la Direcció General del Tresor i Política Financera en el termini de 3 mesos a comptar de la data de notificació de l'exigència del Banc d'Espanya. Transcorregut aquest termini sense que s'hagi presentat la sol·licitud d'autorització anterior, o si ha estat denegada, i en cas que l'entitat de pagament híbrida no cessi en les seves activitats en el termini de tres mesos, l'autorització concedida a aquesta pot ser revocada en virtut del que preveu l'article 7.1.f) de la Llei 16/2009, de 13 de novembre.

Una vegada constituïda l'entitat separada, la transferència d'activitats s'ha de portar a terme en el termini màxim de tres mesos des de l'autorització.

TÍTOL VI

Altres disposicions relatives al règim jurídic dels serveis de pagament

Article 25. *Instruments de pagament d'escassa quantia i diner electrònic.*

En cas d'instruments de pagament que, d'acord amb el contracte marc, només afectin operacions de pagament individuals no superiors a 30 euros o que, o bé tinguin un límit de despesa de 150 euros, o bé permetin emmagatzemar fons que no excedeixin en cap moment la quantitat de 150 euros, els proveïdors de serveis de pagament poden convenir amb els seus usuaris de serveis de pagament que:

a) No s'apliquin els articles 27.b), 28.c), 28.d), 32.3 i 32.4 de la Llei 16/2009, de 13 de novembre, si l'instrument de pagament no permet bloquejar o impedir futures utilitzacions.

b) No s'apliquin els articles 30, 31, 32.1 i 32.2 de la Llei 16/2009, de 13 de novembre, si l'instrument de pagament s'utilitza de forma anònima o el proveïdor de serveis de pagament és incapaç, per altres motius intrínsecs del mateix instrument de pagament, de demostrar que l'operació de pagament ha estat autoritzada.

c) No obstant el que disposa l'article 36.1 de la Llei 16/2009, de 13 de novembre, el proveïdor de serveis de pagament no tingui l'obligació de notificar a l'usuari del servei de pagament el seu rebuig de l'ordre de pagament, si la no-execució resulta evident en el context de què es tracti.

d) Sense perjudici del que disposa l'article 37 de la Llei 16/2009, de 13 de novembre, l'ordenant no pot revocar l'ordre de pagament una vegada que s'hagi transmès al beneficiari l'ordre de pagament o el seu consentiment.

e) No obstant el que disposen els articles 40 i 41 de la Llei 16/2009, de 13 de novembre, s'apliquin altres períodes d'execució.

Article 26. *Xarxes limitades.*

En virtut de l'article 3.k) de la Llei 16/2009, de 13 de novembre, no estan subjectes a la normativa reguladora dels serveis de pagament els serveis que es basin en instruments l'ús dels quals estigui limitat:

a) als establiments de l'emissor, o;

b) dins d'una xarxa limitada de proveïdors que hagin subscrit un acord comercial directe amb l'emissor de l'instrument.

Es considera que l'ús d'un instrument se circumscriu a una xarxa limitada si només es pot emprar per a l'adquisició de béns i serveis en una determinada cadena de proveïdors de béns o serveis, o per a una sèrie limitada de béns i serveis, sigui quina sigui la localització del punt de venda.

Els proveïdors de béns i serveis incorporats a una d'aquestes xarxes limitades han d'haver subscrit un contracte en virtut del qual es reconeixin les obligacions comunes a tots ells per a l'acceptació de l'instrument i els drets dels usuaris d'aquest, que, en tot cas, han de ser idèntics independentment del proveïdor del bé o servei.

TÍTOL VII

Règim sancionador i de supervisió de les entitats de pagament

Article 27. *Règim sancionador.*

1. A les entitats de pagament, així com als que hi tinguin càrrecs d'administració o direcció, els és aplicable, d'acord amb el que preveu l'article 51 de la Llei 16/2009, de 13 de novembre, el règim sancionador que estableix el títol I de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit.

Aquest règim afecta igualment les persones físiques o jurídiques que posseeixin una participació significativa en l'entitat de pagament, segons el que preveu l'article 6.3 de la

Llei 16/2009, de 13 de novembre, i les que tinguin nacionalitat espanyola i controlin una entitat de pagament d'un altre Estat membre de la Unió Europea. La responsabilitat també afecta els que tinguin càrrecs d'administració o direcció a les entitats responsables.

2. De conformitat amb el que preveu l'article 4.m) de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, la reiteració en la infracció greu per part de l'entitat de pagament es considera infracció molt greu quan durant els cinc anys anteriors a la seva comissió hagi estat imposada a la entitat una sanció ferma pel mateix tipus d'infracció.

3. L'incompliment merament ocasional o aïllat de les normes de disciplina recollides a l'article 51.3 de la Llei 16/2009, de 13 de novembre, quan això no posi en risc greu l'entitat de pagament, ni afecti els usuaris dels seus serveis o del sistema de pagaments en conjunt, se sanciona com a infracció lleu.

4. Les entitats de pagament, així com els que hi tinguin càrrecs d'administració o direcció, que infringeixin les normes d'ordenació i disciplina recollides a l'article 51.3 de la Llei 16/2009, de 13 de novembre, cometen infracció greu sancionable d'acord amb el títol I de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sempre que aquestes no tinguin caràcter ocasional o aïllat.

Aquesta responsabilitat afecta igualment les persones físiques o jurídiques que posseeixin una participació significativa en l'entitat de pagament, segons el que preveu l'article 6.3 de la Llei 16/2009, de 13 de novembre, i les que tinguin nacionalitat espanyola i controlin una entitat de pagament d'un altre Estat membre de la Unió Europea. La responsabilitat també afecta els que tinguin càrrecs d'administració o direcció en les entitats responsables.

Article 28. *Informació sobre l'estructura de capital de les entitats de pagament.*

1. Les entitats de pagament han d'informar el Banc d'Espanya, tan aviat la coneguin, de qualsevol adquisició d'una participació significativa, indicant, si s'escau, la identitat del nou titular, a fi i efecte que el Banc d'Espanya pugui valorar la vigència dels requisits exigibles per conservar l'autorització.

2. El Banc d'Espanya pot sol·licitar als obligats a realitzar la comunicació a què es refereix l'article 6.4 de la Llei 16/2009, de 13 de novembre, i a la mateixa entitat de pagament, la remissió de qualsevol informació que pugui ser apropiada per avaluar la idoneïtat d'aquells com a tenidors d'una participació significativa en l'entitat de pagament.

3. Quan de l'anàlisi de la informació a què es refereix aquest apartat es posi de manifest que els indicats socis no tenen la idoneïtat exigible, o aquests no facilitin la informació sol·licitada, el Banc d'Espanya ha d'informar els interessats i l'entitat de pagament, indicant-los, mitjançant el requeriment oportú, la necessitat que procedeixin a reduir la seva participació a fi d'evitar l'inici del corresponent expedient de revocació de l'autorització, així com les mesures que, mentrestant, haurien d'adoptar per evitar que la influència exercida per aquestes persones pugui resultar en detriment de la gestió sana i prudent de l'entitat. Transcorregut el termini que s'estableixi sense que els interessats hagin reduït la seva participació, el Banc d'Espanya pot iniciar el corresponent expedient de revocació de l'autorització.

4. Amb independència del que preveu l'apartat 1, les entitats de pagament han de remetre al Banc d'Espanya semestralment, en la forma i condicions que aquest determini, informació sobre les entitats financeres que posseeixin, directament o indirectament, participacions en el seu capital, així com sobre qualsevol persona que posseeixi almenys un 2,5 per cent del seu capital.

Article 29. *Secret professional.*

1. Totes les persones que exerceixin una activitat per al Banc d'Espanya i hagin tingut coneixement de dades de caràcter reservat estan obligades a guardar secret. L'incompliment d'aquesta obligació determina les responsabilitats penals i les altres previstes per les lleis. Aquestes persones no poden prestar declaració ni testimoni ni publicar, comunicar o exhibir dades o documents reservats, ni tan sols després d'haver cessat en el servei, llevat de permís exprés atorgat per l'òrgan competent del Banc

d'Espanya. Si no es concedeix aquest permís, la persona afectada ha de mantenir el secret i queda exempta de la responsabilitat que en dimani.

2. Així mateix s'ha d'observar secret professional estricte en relació amb l'intercanvi d'informació indicat als articles 16.1 i 16.3 de la Llei 16/2009, de 13 de novembre, de serveis de pagament.

Disposició transitòria única. Règim especial per a la transformació en entitats de pagament dels establiments de canvi de moneda a què es refereix la disposició transitòria segona de la Llei 16/2009, de 13 de novembre.

1. Els establiments de canvi de moneda que hagin estat autoritzats per a la gestió de transferències amb l'exterior abans de l'entrada en vigor del present Reial decret, a l'empara del que preveu l'últim paràgraf de l'apartat 1 de la disposició transitòria segona de la Llei 16/2009, de 13 de novembre, han de convalidar la seva autorització o transformar-se en entitat de pagament en la forma que preveuen els paràgrafs anteriors del dit apartat.

2. Als efectes de la convalidació de l'autorització que preveu el segon paràgraf de l'apartat 1 de la disposició transitòria segona de la Llei 16/2009, de 13 de novembre, els establiments de canvi de moneda autoritzats per a la gestió de transferències amb l'exterior han d'acreditar davant el Banc d'Espanya el compliment de tots els requisits establerts en l'esmentada Llei i en el present Reial decret, a excepció dels que preveuen els apartats a), c), d) i e) de l'article 2 d'aquest Reial decret.

3. El Banc d'Espanya pot requerir als establiments de canvi de moneda, als efectes de la convalidació de la seva autorització, que acreditin el compliment de qualsevol altre aspecte del règim jurídic de les entitats de pagament.

Disposició derogatòria única. Derogació normativa.

Queden derogades totes les normes del mateix rang o inferior que s'oposin al que disposa el present Reial decret.

Disposició final primera. Títol competencial.

El present Reial decret es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.6a, 11a i 13a de la Constitució.

Disposició final segona. Facultats de desplegament.

S'habilita el ministre d'Economia i Hisenda per dictar les disposicions necessàries per al desplegament i l'execució del present Reial decret.

Disposició final tercera. Incorporació de dret de la Unió Europea.

Mitjançant aquest Reial decret s'incorpora parcialment al dret espanyol la Directiva 2007/64/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 13 de novembre de 2007, sobre serveis de pagament en el mercat interior, per la qual es modifiquen les directives 97/7/CE, 2002/65/CE, 2005/60/CE i 2006/48/CE per la qual es deroga la Directiva 97/5/CE.

Disposició final quarta. Entrada en vigor.

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 28 de maig de 2010.

JUAN CARLOS R.

La vicepresidenta segona del Govern
i ministra d'Economia i Hisenda,
ELENA SALGADO MÉNDEZ